

Td. Land, som ligger ved deres Bolig. Nu har jeg Grund til at tro, dels efter, hvad jeg selv har været Vidne til, og dels ogsaa efter, hvad der er meddelt mig, at en Del af disse Lodder ere for smaa, og at man i mange Tilfælde uden nogen væsentlig Vanskelighed vil kunne forstørre disse Lodder til omtrent 1 Td. Land. Der ligger, som oftest, umiddelbart op til disse Huse og Lodder smaa Strækninger, der ere fri for Træer, saa at man meget let kunde udvide disse Lodder saa meget, at de kunne afgive tilstrækkelig Føde og Græsning til en Ko. Mangelen ved disse Lodder er, at de ere for smaa til at afgive nogenlunde tilstrækkeligt Underhold til en Ko, navnlig efter at der er indført strengere Bestemmelser med Hensyn til Erhvervelse af Græsning og Hø o. s. v. fra Skoven. Jeg vilde sætte Pris paa, om dette Spørgsmaal til en senere Tid kunde blive overvejet; thi jeg tror, at her er et Punkt, hvor der kunde vises disse Smaafolk en Imødekommen, der i Virkeligheden ikke vilde koste den paagældende Administration nogen forøget Udgift. Jeg henstiller derfor dette Spørgsmaal til senere Overvejelse.

Om det sidste Spørgsmaal her, om Alderstillæg efter en vis Tjenestetid til forskellige af de Mænd, der arbejde ved Statens Skove, vil jeg sige, at jeg kunde have ønsket, at det Tillæg, der her er Tale om, kunde indtræde noget tidligere end efter de 20 Aars Forløb. Men ogsaa det Spørgsmaal, om man ikke paa dette Punkt kunde strække sig noget videre, end Forslaget i Øjeblikket gør, vil kunne tages under Overvejelse senere. Det er en Kendsgerning, at mange af disse Mennesker kun tjene en forholdsvis kort Tid, de ere ikke saa sjældent noget oppe i Aarene, inden de faa disse Stillinger, og det er heller ikke saa sjældent, at de ikke tjene saa overordentlig længe. Derfor ville de meget ofte ikke komme til at nyde godt af dette Alderstillæg, hvis man udstrækker den Tid, der skal gaa, inden Alderstillæget indtræder, saa langt, som der her er Tale om.

I øvrigt erkender jeg, ligesom andre ærede Medlemmer, at den højtærede Landbrugsminister her til at begynde med har vist en Holdning, som ikke fortjener at omtales paa en saadan Maade, at man vanskeliggør Ministerens Stilling. Man bør tværtimod yde ham Anerkendelse for, hvad han allerede har gjort.

Laust Jensen: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M.

Klausen) mente, jeg ikke var rigtig klar over Mindretallets Forslag. Jeg indrømmer, at det maaske til en vis Grad kan være rigtigt, men det turde være Forslagets egen Skyld, og jeg skynder mig at tilføje, at den sidste Forklaring, det ærede Medlem gav af Forslaget, var ret oplysende om, hvilke Konsekvenser Forslaget kan have. Jeg er nær ved at antage, at det er mere oplysende derom, end det ærede Medlem selv var klar over. Nu forklarede det ærede Medlem Sagen saaledes, at de, der skulle have de 100 Kr. pr. Tønde Land, ere dem, der have nyopdyrket Hedejord eller have paabegyndt Opdyrkingen af saadan Jord. Men der er Tusinder af Landmænd, som have Hedejord, de nylig have opdyrket. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i Henhold til hans Forslag kan et æret Medlem indenfor Finansudvalget melde sig med et retfærdigt Krav paa et Beløb af 2,400 Kr. Jeg skal ikke undersøge, hvad andre Jordbesiddere kunde have Krav paa at faa for nyopdyrket Hedejord. Saa er der dem, hos hvem Opdyrkingen er paabegyndt. Den Side af Sagen skal jeg ikke dvæle videre ved, thi jeg var til at begynde med klar over, at det var dem, Forslaget angik. Jeg kunde ønske at vide, om det ærede Medlem i Virkeligheden er klar over Konsekvenserne af hans Forslag. Jeg er ikke tilbøjelig til at antage det, thi saa havde han nok opført en Sum, der gik op i Millioner, i Stedet for en saa beskeden Sum som 30,000 Kr. Hvis alle de Landmænd i Jylland, der have nyopdyrket Hedejord, virkelig skulle have Ret til at melde sig med Krav paa et Tilskud paa 100 Kr. for hver Tønde Land deraf, række de 30,000 Kr. ikke vidt. Der kunde være mange Steder, hvor de ikke en Gang vare tilstrækkelige for et enkelt Sogn.

Jeg tillader mig til Slut at spørge det ærede Medlem, om det virkelig er hans og hans Medforslagsstilleres Mening, at der fra Statens Side skal gives et Tilskud af 100 Kr. pr. Tønde Land til Opdyrkning af Jord, hvis Indkøbspris er 10—20—30 Kr. pr. Td. Land, Jord, som det, efter hvad det ærede Medlem siger, i mange Tilfælde koster ikke 100, men 200 Kr. at opdyrke, men som, naar den er opdyrket og har givet Afrøde nogle faa Aar, næsten er værdiløs.

K. M. Klausen: Nu synes det, at det ærede Medlem er blevet klar over det, der staar i Slutningen af Anmærkningen,